

מעט מזעיר מהאור שמאיר בעיר

בכלי שיר, ואלו שהקלו לנגן בכלי שיר, התיירו רק תוף אחד ולא יותר.

בכל עת ובכל זמן פיהם מלמל שבח ותהילה לבורא עולם וברכות לכל אדם ללא הרף וללא הפסקה. מעשה היה והסיע אחד מאנשי הקיבוץ הרחוק מתורה ומצוות את אחת המבוגרות והיא ברכה אותו בכל משך הנסיעה טנא של ברכות. כשירדה מהרכב הוא אמר לה "עשית לי את היום!". גם בשעת סעודתם וכן בזמן הג'עלה, דרך ארץ והליכות הנהגות היו מכוננות, עד כדי כך שאם האב היה עייף מליקח את בנו עמו לסעודת חתן, היתה אשתו אומרת לו "קח אותו שילמד מוסר". באחד מימי משתה חתונתי, ישבו זקנים בסעודה, ובעת ששרו הצטרפתי אני עמהם. גער בי בשקט הזקן שבחבורה ואמר "חתן הוא מלך ומלך אינו שר, שרים לו".

גם כשהיו צריכים לעסוק בענייני חולין היו מקשרים זאת לעניינים רוחניים. דוגמא קטנה לזה, את חישוב המרחקים ממקום למקום היו מונים לפי מספר פרקי התהילים, כגון מצנעא לכפר ערוס עשרים פרקי תהילים. לא הרבו בדיבורים אלא רק הנצרך והמוכרח. אחד הזקנים שהתגורר בבני ברק והיה הוגה בכל עת בתורה, כשהיה נצרך לשתות או לכל דבר אחר לא היה שח, אלא במספר דפיקות שהיה דופק בכוסו על שולחנו, רעייתו ידעה למה הוא נצרך וכבר

נתחיל בקיום העולם היא התורה. יהודי תימן היו קמים בכל יום בשעה 2:00 לפנות בוקר לעסוק בתורה, ללא רפיון. לשבר את אוזנינו, אחד הזקנים מהעיר גדרה, רץ יום אחד ללא נעלים סמוך לשעה 2:00 לפנות בוקר. כשראהו אדם אחד כך, רץ אחריו לראות אולי ח"ו קרה משהו, נכנס הזקן לבית הכנסת ואחריו הצעיר. שאל הצעיר את הזקן קרה משהו שהנך ללא

נעלים? השיבו הזקן קמתי היום באיחור וחששתי שאם אנעל את נעלי אאחר את סדר לימודי שמתחיל בשעה 2:00 לכן רצתי ללא נעלים. כך היה לימודם

בהתמדה וללא ליאות ובשעות מעולות ביותר מצד ההלכה. שינון התורה ולימודה בע"פ היה שגור על לשונם ולא רק פסוקי תנ"ך כמו שטועים היום המון העם.

לימוד הילדים ושיתוף פעולה מצד ההורים היה מיוחד, ולדורנו הוא מוסר וללימוד

כיצד אנו צריכים להתנהג עם הילדים. דוגמא קטנה אזכיר, אם ילד ברח מהמארי, הוריו היו משיבים אותו, למען ידע שכל מה שהמארי עושה קדוש יאמר לו. גיבוי מלא של ההורים למחנכים. תמיד עיני ההורים על בניהם היו פקוחים, והילדים תמיד עם אביהם לבית הכנסת היו הולכים, ולא יוצאים החוצה באמצע התפילה או קריאת התורה להתאורר. אלא האבות יושבים סמוך לכותלים והבנים מולם לנוכח האבות. אין צורך להכביר במילים על ידיעת התורה של התלמידים כי הם מפורסמים ולמפורסמות אין צריך ראייה, רק בשביל להבין כיצד ידיעתם היתה רחבה. מי שנפגש עם הדור הקודם זוכר, שהיו המבוגרים שואלים אותנו שאלות בהלכה וכדו', ואם הנער לא ידע תשובה היו תמהים ואומרים "אז מה אתה עושה בישיבה!?!". נערים בתימן כבר היו בקיאים בהלכות שחיטה וטרפות.

יראתם קדמה לחכמתם וכל אחד יודע כמה תמימותם עם ה' היתה שלמה ואין פרץ ברחובותם. סייגים וגדרים גדולים היו בעירם. להבין מעט במה מדובר אזכיר את המעשה, באחד שהיה משורר ברחובות שישמעו את קולו היושבים בבתיים. והזהירוהו הבי"ד בחרם בנידוי ובשמתא לבל יהין לעשות זאת שוב, על אף שאין איסור בגוף הדבר. וכבר ידוע כמה הקפידו אבותינו שזכר חרבן בית המקדש יהיה לפנייהם תמיד. אפילו בחתונות הקפידו שלא לשיר

דאגה לו. אם ח"ו צרה אירעה, היו תולים הכל באשמתם, וכאמרתם ה ש ג ו ר ה ב ל ש ו נ מ ח ט א ת י ל ה". לא היה בתימן

מושג של יהודי שלא שומר תורה ומצוות, אלא מי שלא שמר, נחשב בעיניהם כגוי, וכמו שאירע לי פעם ששאלני אחד הזקנים על פלוני שלמד בישיבה מה מעשיו, והשבתיו שעזב הישיבה. הפטיר כנגדי הזקן "אה, הוא לא יהודי". כלומר לא שומר תורה ומצוות.

כבוד הת"ח וקיום דבריהם היה ידוע לכל, כמו ששגור בפיהם "המארי אמר" וזה הספיק לקיים את הדין וההלכה ללא שום עוררין אחריה. ולאידך גיסא ענוונתנותם לעיני כל היתה גלויה, ודבריהם נאמרו בלשון רכה וענוגה. וכמו הסיפור הידוע עם מארי יחיא אלשיך זצוק"ל ששאלוהו בסעודת חתן דבר הלכה והשיב מה שהשיב ואחד מצעירי החבורה

ת"ת "עשרת חיים" אלעד
לבני תורה ק"ק תימן

גני ילדים / תלמוד תורה "עשרת חיים"

ע"ש המהר"ץ ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ה הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לתלמוד תורה כיתה א'

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2,
או להתקשר לטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + ספח

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד
קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

פתוחה, שהחתן והעדים יראוה בעת שמקדשה. צניעות ברחובות. יש שעות שרק האנשים הולכים ברחובות ויש שעות שרק הנשים הולכות. והיה ואשה עברה ברחוב ושם גבר עובר היתה עומדת ומכסה פניה ברדיד שעל ראשה, עד שיחלוף מפניה, וכך היו עושות אפילו הזקנות.

וכל זה מעט מן המעט ורק טעימות קטנות, להבין מי היו אבותינו ואמותינו הקדושים בני יהדות תימן המפוארה, שכמעט גחלתה התכבתה. ועתה אנו בעזרתו יתברך משתדלים להחזיר עטרה ליושנה שתלבש בגדי תפארתה, להשיב בנים לכור מחצבתם ולחנכם בדרך אבותם. כיצד באמת נעשה זאת? כיצד ע"י מוסדות, גנים, ת"ת, ישיבות, ועוד, נזכה אכן לבנות את החורבות? על כך נשיב בשבוע הבא אם יגזור ה' בחיים....

שאלה: על מה ויתרו אבותינו בתימן בחנוכה, למען לימוד התורה? תשאלו את תלמידי "עשרת חיים"!

העיר שבשו"ע כתוב להיפך. ביקש מארי יחיא שיראה לו. הביא הלה את השו"ע ופתחו והקריא את ההלכה. ראה מארי יחיא שהלה פיסק את ההלכה לא נכון ולכן טעה בה, אמר לו מארי יחיא "אולי, אולי אפשר לקרוא כך?" עם פיסוק אחר ואז השתנתה ההלכה וכמו שפסק מארי יחיא אלשיך ע"ה.

צניעות הבית והמשפחה, הבדלה מוחלטת בין הבנים והבנות. כל אחד ידע את תפקידו ומעמדו. הבן מאז שגדל צמוד הוא לאביו והוא מחנכו ומדריכו. ואילו הבנות סמוך לאמן תמצאנה וממנה לומדות ולה עוזרות ומסייעות, וכבר מקטנות יודעות מה תפקידן עלי אדמות. מי שלמד את המשניות והגמרות במסכת כתובות, מבין כמה נכונים מעשי והנהגות אבותינו ואמותינו בתימן בין איש לאשתו, שאין זה המקום לפרטן. ועל צניעות הנשים והבנות אין צורך להזכיר משום שלכולם הם מפורסמים ופוק חזי מה הזקנים מספרים, שאפילו בשעת החופה את פני הכלה לא היו רואים אלא בחדר אחר היא היתה ורק הדלת היתה